Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26515
Copyright: Admont, Benediktinerstift

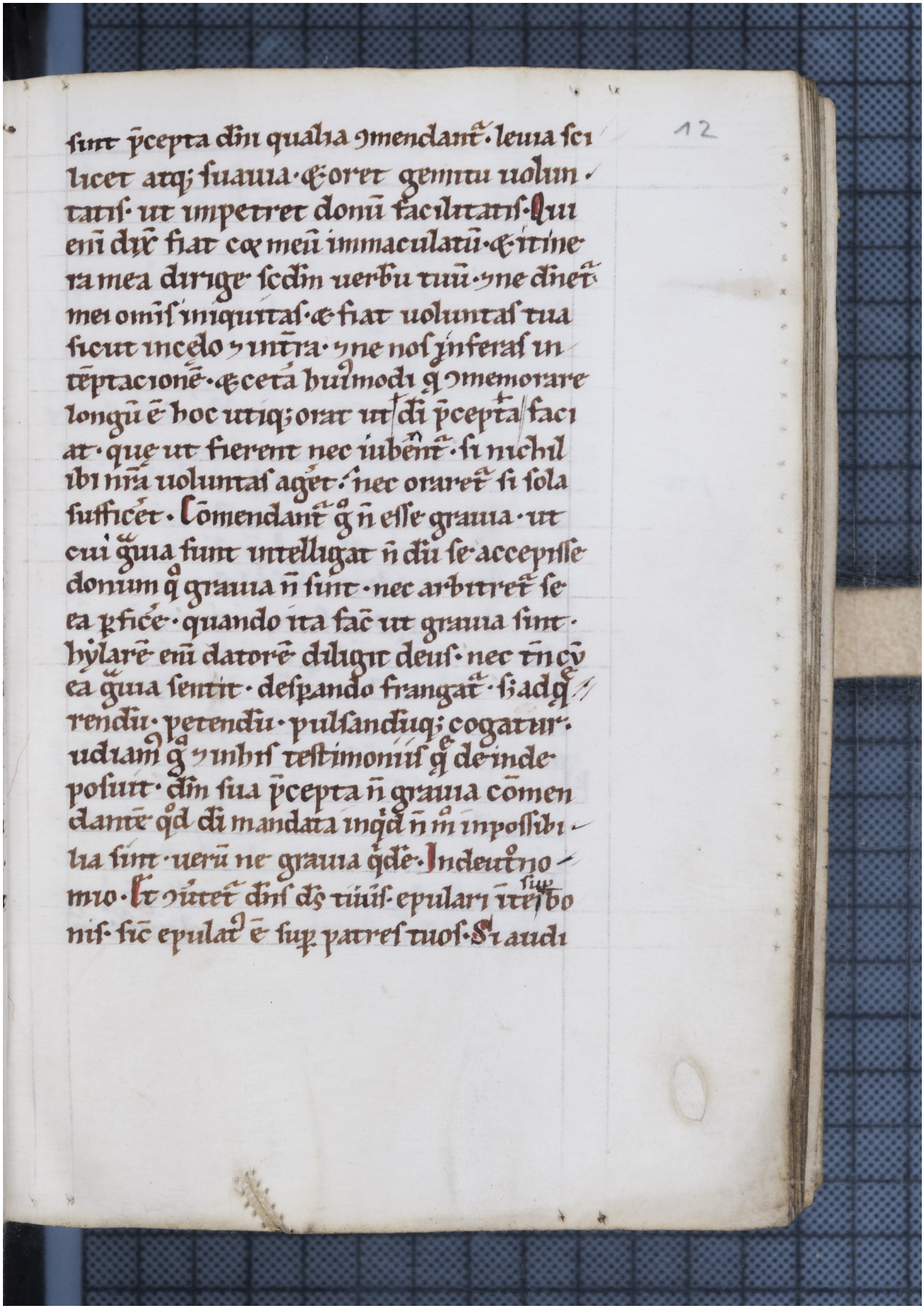

12

sunt p̄cepta dn̄i qualia ꝯmendant̄. leuia sci
licet atq; suauia. & oret gemitu uolun
tatis. ut impetret donū facilitatis. Qui
enī dix̄ fiat cor meū immaculatū. & itine
ra mea dirige scd̄m uerbu tuū. ꝯne dn̄et̄
mei omīs iniquitas. & fiat uoluntas tua
sicut in celo ꝯ in t̄ra. ꝯne nos inferas in
tēptacionē. & cetā huiꝰmodi q̄ ꝯmemorare
longū ē hoc utiq; orat ut dī p̄cepta faci
at. que ut fierent nec iubent̄. si nichil
ibi nr̄a uoluntas ageret. nec oraret̄ si sola
sufficeret. Cōmendant̄ q̄ n̄ esse grauia. ut
cui g̃uia sunt intelligat n̄ dū se accepisse
donum q̄ grauia n̄ sunt. nec arbitret̄ se
ea ꝑfice. quando ita fac̄ ut grauia sint.
hylarē enī datorē diligit deus. nec t̄n cū
ea g̃uia sentit. desꝑando frangat̄. s; ad q̄
rendū. petendū. pulsandūq; cogatur.
udiam̄ q̄ ꝯ in his testimoniis q̄ de inde
posuit. dn̄m sua p̄cepta n̄ grauia cōmen
dantē q̄d dī mandata inq̄d n̄ m̄ inpossibi
lia sint. uerū ne grauia q̄dē. In deut̄no
mio. Et ꝯuertet̄ dn̄s ds̄ tuus. epulari ite sup bo
nis. sic epulat̄ ē sup patres tuos. Si audi